

بررسی مجموعه hyperions

یک اکوسیستم پایدار در برابر تغییرات آب و هوایی

Hyperions یک پروژه کشت-اکوسیستم پایدار است که با استفاده از سیستم های اقتصادی و زیست محیطی سالم قادر است در برابر تغییرات آب و هوایی ، مقاومت کند .

پژوهش حاضر با هدف ترکیب باستان شناسی و سیستم مواد غذایی پایدار که در اطراف چوب ها و برج های چوبی در دهلی نو ایجاد شده اند ، توسط معماران Vincent callebaut انجام شده است .

Hyperions از شش برج باغ تشکیل شده است که هر 36 طبقه آن شامل فضاهای مسکونی و دفاتر اداری میشود .

نام مجموعه از بلندترین درخت جهان بنام the Hyperions گرفته شده است . (درختی از تیره سکویا در شمال کالیفرنیا) بطوریکه ارتفاع آن به 115/55 (نزدیک 380 فوت) میرسد .

هدفی که در پس این پروژه وجود داشت ، ایجاد یک قطب فرهنگی بود که شامل یک شهر ارگانیک(باز طبیعت گرا) ، یک مزرعه کوچک ، حفاظت از محیط زیست و تنوع زیستی باشد .

پژوهش ها شامل باستان شناسی و سیستم غذایی پایدار میشود .

کانسپت این طرح توسط املان کوسام انتخاب شد . او زیست بوم شناسی با سبقه 45 ساله است . او میگوید : من و خانواده ام بمدت 5 سال در قلب یک محله عمودی پر انرژی بنام hyperions زندگی کردیم ، جائیکه بیش از آنکه انرژی مصرف کند ، انرژی تولید میکند . در همکاری بین معماران ، مهندسان کشاورزی ، زیست بوم شناسان و کشاورزان ، ایده برج باغ هایی که با دو هدف عدم تمرکز انرژی و صنعت زدایی مواد غذایی در یک شهر سبز تفریحی بودند ، به ذهن من رسید .

رویکرد من جامع است ؛ استفاده از بهترین ترکیب بین تکنولوژی قدیمی و مدرن به جای مخالفت های سیستماتیک با آنهاست .

این شش برج باغ ، مانند یک دهکده عمودی رفتار میکنند .

به منظور مدیریت پایدار ، لازم بود تمام چوب ها ی مورد نیاز برای ساخت این سازه ، از جنگل دهلی آورده شوند . این جنگل 68 میلیون هکتار است . هند یکی از 10 کشور پوشیده از درخت و دومین تولید کننده میوه و صیفی جات در جهان است .

املان کوسام با ساخت این سازه بلند چوبی میخواست ، برای این گنج سبز جشن بگیرد . این مواد در چرخه طبیعت بهترین اثرات زیست محیطی ، از برداشت تا بازیافت ، حمل نقل ، پردازش ، پیاده سازی ، نگهداری و استفاده مجدد را فراهم میکنند .

این شش برج باغ مانند یک دهکده عمودی با سطح ترکیب اجتماعی-فرهنگی بالایی رفتار میکند . فضاهای تکاملی اختصاص داده شده به کارگاه کسب و کار ، کارگاه زندگی ، فضاهای تعاملی ، اتاق چند منظوره و بخش نگهداری همگی پشت به آفتاب قرار گرفته اند .

تمام آپارتمان ها ، اعم از بزرگ یا کوچک و یا آپارتمان های دانشجویی ، بسوی بالکن هایی با فرم سیال آبشار باز میشوند . مبلمان داخلی از مواد طبیعی همچون تمبر هندی و چوب صندل که از قفسه سازی های محلی و و مغازه های بازیافت تهیه میشوند ، ساخته شده اند .

املان کو سام بعنوان یک زیست بوم شناس پیشنهاد کرد که این پروژه بو سیله یک اکو سیستم تغذیه مبتنی بر اکوپونیک تجهیز شود ، بنابراین هویج ، گوجه فرنگی ، اسفناج ، زعفران و تخم گشنیز در بسترهایی پرنور و ساخته شده از خاک رس در بالکن های منحنی هر آپارتمان و گلخانه کشت شود .

کشاورزی عمودی این امکان را میدهد که ساکنان در عین استقلال غذایی ، در زیر کشت بردن زمین صرفه جو باشند .

مواد غذایی عمدتاً در سایت یا زمینهای مجاور که زمینه ای جنگلی-زراعی دارند کشت میشود . این پروژه بیش از 90 درصد در مصرف آب مورد نیاز مردم صرفه جویی میکند ، بطوریکه انرژی برق و آب مورد نیاز آبیاری گیاهان در یک مدار کوچک و بو سیله یک پمپ برق-آبی تامین میشود.

برج ها با استفاده از پل به یکدیگر متصل شده اند و زیر یک سقف بزرگ سبز به عنوان محل ملاقات و تعامل کشاورزان کوچک محلی متمرکز شده اند . خواه تابستان باشد یا زمستان و فصل بارش ، خانواده ها میتوانند یکدیگر را ملاقات کنند ، میوه بچینند ، قدم بزنند ، در محل سالن کبدهی تمرینات ورزشی کنند ، در استخر ارگانیک شنا کنند و یا کودکانی که در زمین بازی مشغول بازی هستند را ببینند . این پل های ارتباطی آب باران و آبهای راكد را جمع میکنند و پس از گذراندن از یک فیلتر آب ارگانیک توسط گیاهان جذب میشوند . این شبکه ارتباطی معلق به ساکنان اجازه میدهد تا به منظور استفاده از امکانات مختلف ارتباط و تعامل با یکدیگر و ایجاد روابط اجتماعی بین همسایگان از یک برج به برج دیگر دسترسی داشته باشند .

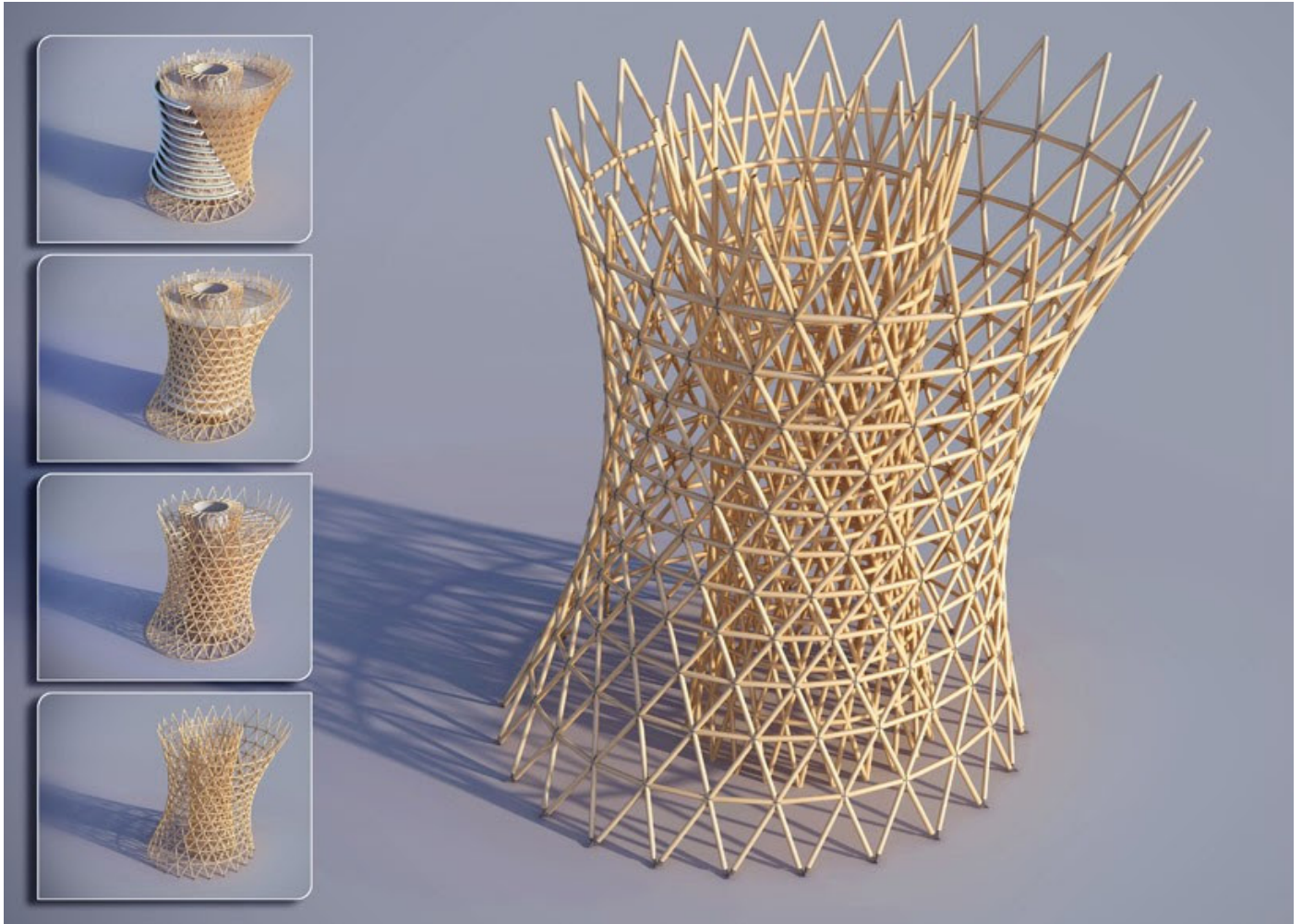
پل های ارتباطی آب باران را جمع آوری میکنند.

شبکه های ارتباطی کمک میکنند تا ساکنان به گردش در دیگر برج ها بپردازند .

تمامی چوبهای مورد نیاز از جنگل دهلی تامین شده اند .